

DIE GOEIE OUWE TIJD (3)

6 september 1944! Onvergetelijke dag, waarop Poolse soldaten de eer hadden met de eerste Britse tank langs de Zwijnaardsesteenweg onze stad binnen te rijden. Aangrijpend was het om de mensen elkaar van vreugde te zien omhelzen, te zien wenen, te zien springen en dansen als jonge kinderen, na vijf jaar geen vrijheid te hebben gekend.

Toch moet ik even terugkeren naar de drie laatste dagen vóór die heuglijke 6 september.

De voormiddag van 3 september zagen we geen Duitsers meer. Onze mensen wisten dat het Floraliënpaleis en het Museum voor Schone Kunsten in het Citadelpark volgepropt lagen met al wat men maar noemen kan: vuren, meubelen, huisgerief, hamers, beitels, nagels. Het werd een echte rush naar die gebouwen door honderden mensen. De deuren werden ingebeukt en hele karrevrachten werden er naar buiten gesleept. Wat men maar kon dragen, werd meegenomen. Een jong koppel dat op het punt stond te trouwen heb ik er een volledige slaapkamer en eetplaats weten buiten halen. De meubelen droegen men naar huis en plaatste men stuk voor stuk op het voetpad. Vader en moeder hielden er de wacht bij. Anderen hadden grote zakken meegebracht en vulden die zodanig dat ze 100 of 200 meter verder niet meer in staat waren die te dragen. Op de voetpaden van de Citadellaan werd alles achtergelaten wat men niet verder kon meenemen. Daar stonden de deuren op een kier en enkele seconden later was het achtergelatene naar binnen gebracht. In café “Aux Champs Elysées” aan de Overpoort kwamen mannen binnen met hele zakken lepels, vorken en messen om die per stuk voor enkele franken te verkopen. Daar is dus nogal gestolen! Ik vind eerlijk gezegd van niet, want de leveranciers-collaborateurs die dit alles aan de bezetter hebben geleverd, werden er dik voor betaald. 's Avonds kwam daar nog een groep SS-ers langs en die hebben het feestpaleis in brand gestoken. Dat was dus het voorspel van de bevrijding.

De morgen van 7 september trok ik voor de eerste maal op het gewone uur naar mijn kantoor. In de loop van de voormiddag kenden we het genoeg na vijf jaren onze wettelijke gouverneur Vanden Boogaerde te mogen ontmoeten. De ambtsbezigheden werden zonder verwijl opnieuw aangevat.

In de stad flakkerde na de vreugderoes de gramschap op tegenover verklikkers en verraders. Er was bijna geen straat waar de Weerstand geen aanhoudingen verrichte en de volkswoede zich uitte in alles aan stukken slaan. Onze kazernes en stadsscholen werden door Engelse en Canadese soldaten bevolkt. Na

drie dagen bevrijding begonnen de stadsdiensten te werken en werden de bakken en emmers huisvuil voor de deur gezet. Wanneer ik de vierde ochtend naar het bureel trok, zag ik -echt waar!- op drie vuilnisbakken een half wit brood liggen. Mijn bloed kookte! Schandelijk! Die verdienen op water en brood gezet te worden.

Ondertussen hadden de Duitsers hun V 1's en V 2's het luchtruim ingestuurd om dood en vernieling te zaaien. Persoonlijk heb ik om 3 uur 's morgens er een rond de toren van O.L.V. Sint-Pieterskerk zien draaien. Hij is gevallen in de omgeving van Wetteren.

Nog eenmaal werden wij in 1944 opgeschrikt toen de laatste tientallen zelfmoordenaars van Goerings luchtmacht het vliegplein van Sint-Denijs-Westrem kwamen bombarderen. In totaal werden er 53 vliegtuigen vernield. De ganse dag brandde er olie en benzine en hingen er zwarte rookwolken boven de streek. Zelf zagen we boven zwembad Het Strop een luchtgevecht tussen een tiental vliegtuigen. Het kraakte van mitrailleurvuur. Een van de neergeschoten vliegtuigen is op de Koningin Elisbethlaan dwars door een huis gegaan. Het samengedrukt lichaam van de vliegenier lag naast een boompje. Reeds enkele malen na de bevrijding had ik de toelating gekregen om in ons half uitgebrand Gouvernementsgebouw klasseerdozen te halen. In talloze kamers, waar vlammen en water niet al te veel schade hadden aangericht, stonden ho! onze deugdelijke kantoormeubelen. Op een dag in 1945 hebben we die meubelen met man en macht naar buiten gesleept en naar de Henegouwenstraat overgebracht.

Toen we vanuit Amerika een konvooi schoenen en textielwaren kregen toegestuurd, konden we die gaan kopen in de magazijnen van Het Volk en Vooruit. Maanden gingen voorbij. Het aantal personeelsleden in het Gouvernementsgebouw smolt als sneeuw voor de zon. Velen die het diploma hadden behaald, werden in een of andere gemeente tot secretaris of ontvanger benoemd. Zij werden voorlopig niet vervangen. In onze dienst der gemeenterekening bleven we nog met 7 van de 18 over. Dat we het met zo'n onderbezetting niet onder de markt hadden, mag je gerust geloven.

In het begin van de jaren 1950 werd onze nieuwsgierigheid gewekt door een kraan en bouwmetaal in ons verminkt Gouvernementsgebouw. Jaja, het slopen begon. De heropbouw, naar een ontwerp, van V. Vaerwijck en J. Hebbelynck, begon in 1954. In november 1961 heeft de 5e Afdeling de luchtige kantoren mogen betreden. De scheidingsmuren waren stalen klasseerkasten en iedereen kreeg een nieuw stalen bureau. Om het er een beetje gezellig te maken, zorgden we zelf voor planten en mooie gravures. Ondertussen waren er ook jonge krachten aangeworven en konden we de faam van onze provincie in ere houden. De in die tijd 297 gemeentebegrotingen en

dienstjaarrekeningen, en evenveel van de commissies van Openbare Onderstand, plus nog vele andere zaken, werden ieder jaar netjes afgewerkt en ter goedkeuring aan de Bestendige Deputatie voorgelegd.

Na 39 jaren dienst in de 5e Afdeling ben ik eruit gestapt, maar mijn hart is er gebleven. De nieuwe opdracht die mij werd toevertrouwd was het organiseren van de bibliotheek en van het archief. Op 13 augustus 1972, bij mijn op rust stelling, had ik het genoeg een mooie erfenis aan mijn achtbare opvolger over te maken. Zo eindigde voor mij die goeie ouwe tijd.

Gaston Aerens

OPLOSSING QUIZ 2010

Na 15 en halve keer de uitslag te hebben doorgenomen om geen fouten te vinden, hebben we zelf rode plekken gekregen. Of dit iets te maken heeft met het zonlicht of de kwies laat ik hier tussen beide. Na slapeloze nachten, bezoek bij psychologen, agressieaanvallen, achtervolgingswaanzin heeft tenslotte iedereen recht op de uitslag:

- 1) *Aloïs (Aloys) Vande Vyvere*, V. JANSSENS, Burggraaf Aloys vande Vyvere, Tielt, 1982.
- 2) *Pieter van den Bossche*,
http://nl.wikipedia.org/wiki/Pieter_van_den_Bossche
- 3) *Julius Mees*; H.J. Elias, 25 jaar Vlaamse Beweging 1914/1939, I, 1971, blz. 183.
- 4) Pierre de Goux, J. Bartier, *Légistes et gens de finances au XVe siècle*, 1955, blz. 342-360.
- 5) *Gui de Brimeu, heer van Humber(t)court*; Walter Prevenier (red.), Prinsen en poorters. Mercatorfonds, Antwerpen 1998, blz. 294.
- 6) *Edouard Blondeel van Cuelenbroeck*, MOULIN L., Grote figuren uit België, Brussel, 1980, blz. 72-74.